

Un Estatut a mida de les nostres necessitats

Article de **Roberto Labandera**, diputat del Grup Socialistes-Ciutadans pel canvi al Parlament de Catalunya, publicat al diari El 3 de Vuit el 17/2/2006.

Fa pocs dies em vaig trobar pel carrer dos bons amics, gent gran, gent preocupada per les coses de vila i de més enllà de la vila. Em van manifestar la seva preocupació per la marxa de la situació política, quasi espantats per tan de soroll, per declaracions patriòtiques de tota mena, fins i tot per la incursió en el debat d'un personatge d'infausta memòria com l'ex coronel Tejero que sortí en favor del referèndum que promou la dreta dura i pura que avui ha copat la direcció del PP. També, els preocupa, i molt, el futur de la negociació de l'Estatut. Aquest escrit respon a la seves preocupacions, que faig meves.

El nou Estatut està avançant de forma decidida en la seva tramitació parlamentària. Encara tindrem setmanes de soroll per part d'alguns, però, de debò, el nou Estatut està avançant d'una manera decidida. L'acord del PSOE, PSC, CIU i ICV comença a donar fruits, i molts esperem i desitgem que finalment ERC s'hi sumi. Sempre ens quedarà algú disconforme, la minora radical independentista o la direcció bel·licosa i atrabiliària dels populars a Espanya. I dic, la direcció, per que no puc pensar que els votants populars a Catalunya no coincideixen en les línies bàsiques del que proposa l'Estatut i en els seus beneficis per al país.

El nou Estatut és el producte polític de la primera etapa de Govern de l'esquerra catalanista a Catalunya. Sense l'esquerra al Govern, sense l'impuls del President Maragall, sense un rol decidit i responsable del PSC, avui no estaríem transitant aquest camí. La dreta nacionalista de Mas i de Duran, han jugat més a defensar els seus interessos de

partit que als del país, però l'anunci del seu vot afirmatiu i el seu acord amb el President Zapatero no cal dir que també ajuden a aconseguir l'objectiu.

Els meus amics em pregunten: quins són els beneficis aquí, al Penedès, dels resultats de la negociació? Tres elements són els claus, al meu entendre: el reconeixement, per primera vegada, de Catalunya com a nació, la inclusió d'un capítol de drets i deures dels ciutadans i l'obtenció d'un nou sistema de finançament que aportarà molt més recursos al nostre país, i una part significativa d'aquests vindran a la nostra comarca.

Per això vull destacar (i encara falten setmanes de negociació) els primers acords en matèria financera: 20.000 Milions d'euros d'inversió en infraestructures en els propers 7 anys (2007- 2014), per tal d'equilibrar la diferència existent entre això que aportem a la bossa comú de l'Estat i això que rebem per atendre les nostres necessitats. El desenvolupament ferroviari del Penedès amb la construcció de noves línies, el traspàs dels trens de rodalies a la Generalitat i la construcció de noves estacions (dues d'elles a Vilafranca), així com la possibilitat d'estructurar una política més àmplia de reducció de peatges (que tant ens graven!!) són alguns dels objectius del nou acord de l'Estatut, que ja preveien els acords preparatoris entre el Ministre Solbes i el Conseller Castells.